

MANIPULÁCIE STRACHU A PÝCHY – 1.časť

Chcela by som sa spýtať na nevedomý vzorec správania, kedy strach prekrýva ľudskej bytosti to, čo sa v skutočnosti deje a ľudská bytosť to potom z pozície obete nevidí a tak prijme falošnú ilúziu pravdy, ktorú pre ňu strach vytvoril o tom čo sa v tej situácii alebo v jej živote deje.

Zároveň ju strach presvedčí o tom, aká je ona dobrá vo vzťahu k tej druhej ľudskej bytosti, pričom vôbec nedokáže vidieť, že samú seba v tej falošnej ilúzii klame a v skutočnosti má v sebe obrovský strach, pretože sa tej druhej ľudskej bytosti v podstate veľmi bojí.

Ako príklad uvediem dve situácie .

Prvá situácia, kedy si prvá ľudská bytosť sama o sebe myslí a je presvedčená o tom, že ona sa predsa „**nechce hádať, lebo nemá rada konflikty**“ a tak vždy tej druhej ľudskej bytosti ustúpi. Avšak v skutočnosti sa s tou druhou ľudskou bytosťou neháda práve preto, lebo má z nej nesmierny strach, pretože nevie, ako ona zareaguje a nevie čo môže od tej druhej ľudskej bytosti očakávať, lebo jej správanie je nevyspytateľné.

Tá prvá ľudská bytosť práve tým, že stále ustupuje sa ocitla v pozícii obete a zároveň si o sebe samej v svojej pýche nadradenosti obete myslí, že ona je oveľa lepšia, múdrejšia, či láskavejšia ako tá druhá ľudská bytosť, ale vôbec nevidí, že v skutočnosti má v sebe strach postaviť sa sama za seba.

V ďalšej situácii prvá ľudská bytosť nedokáže byť voči tej druhej ľudskej bytosti úprimná a povedať jej pravdu ako sa v ich vzájomnom vzťahu cíti a samú seba klame a ospravedlňuje svoje správanie tým, že tej druhej ľudskej bytosti „**nechce vypovedaním tej pravdy nijakým spôsobom ublížiť**“. Ale pravda je taká, že má v sebe strach, aby sa tá druhá ľudská bytosť na ňu nenahnevala, keby jej tú pravdu povedala. A rovnako aj v tomto prípade si tá prvá ľudská bytosť o sebe samej v svojej pýche nadradenosti obete myslí, aká je dobrá a láskavá, pretože tej druhej ľudskej bytosti predsa nechce ublížiť a tak rovnako vôbec nevidí, že v skutočnosti má v sebe strach postaviť sa sama za seba a tú pravdu vypovedať, pretože sa bojí hnevu tej druhej ľudskej bytosti.

Prosím o vysvetlenie čo sa deje v energetickej rovine, že strach dokáže týmto spôsobom ľudskej bytosti manipulovať.

Vnímam, že som vonku a z jednej strany vidím vysokú a strmú skalnú stenu, ktorú mám za chrbtom. Predo mnou je voľný priestor. Môžem sa k tej skalnej stene obrátiť aj tvárou, vtedy ju mám pred sebou a ten voľný priestor mám za chrbtom.

Čo je pre mňa zvláštne a čomu zatiaľ nerozumiem, je skutočnosť, že raz vnímam samú seba ako muža, keď mám tú skalnú stenu za chrbtom, ale aj vtedy keď sa pozerám pred seba a potom zase vnímam samú seba ako ženu, keď sa na tú skalnú stenu pozerám očami alebo sa dívam pred seba.

Neviem zatiaľ prečo sa mi takto mení pohlavie.

Tomu zatiaľ nerozumiem. Netuším či zmena pohlavia vyjadruje tú skutočnosť, že to rovnako platí pre mužov aj pre ženy. Toto ešte neviem, ale je to jedna z možností, s ktorou tá zmena pohlavia môže súvisieť.

Zároveň mám v sebe zvláštny pocit bezmocnosti a nemohúcnosti, že neviem s tou situáciou nič urobiť. Neviem ju zmeniť a neviem sa z nej dostať preč. Som veľmi nešťastná, lebo nenachádzam z nej cestu von, pretože nestojím na zemi. Som veľmi vysoko nad zemou v akomsi drevenom príbytku zbitom z drevených dosiek, ktorý je zavesený v reťaziach na tej kolmej skalnej stene. Ten drevený príbytok má síce podlahu a strop a potom už len akési latky, ktoré ten spodok a vrch držia v kope. Ten priestor je celý otvorený, takže keď fúka vietor prefúkne ma až do špiku kostí a keď prší, tak celá premoknem. A tak tá strmá skalná stena, o ktorú sa môžem oprieť, ako jediná je pre mňa útočisko a paradoxne ona mi dáva pocit istoty.

Nejaký hlas vo mne mi posmešne hovorí, a vlastne sa mi vysmieva a hovorí mi : **„Si úplne slobodná a keď chceš, aby si túto situáciu zmenila, môžeš odísť preč kdekol'vek chceš.“**

Ale ja viem, že je to len ilúzia slobody a je to falošná sloboda, pretože priestor, kde sa môžem pohybovať voľne a slobodne, aby som nijakým spôsobom neohrozila svoj život je veľmi malý, môže mať tak 10 m štvorcových, nie viac. Hnevám sa na ten vnútorný posmešný hlas, pretože viem, že ma klame a vlastne sa mi vysmieva. Vytvára to vo mne hnev, nemohúcnosť a aj bezmocnosť, pretože nedokážem si zabezpečiť tú ozajstnú vnútornú voľnosť aj slobodu a musím žiť v tejto obmedzenej a falošnej ilúzii slobody.

A mám v sebe naozaj veľký strach a ja viem, že je to strach o môj život. Keby som tú skutočnú slobodu chcela získať, tak môžem samú seba o svoj život pripraviť. Môžem skočiť dole do priestoru podo mnou, aby som tú slobodu získala, ale vtedy stratím svoj život, pretože pri tom skoku dole by sa moje fyzické telo, mohlo tak vážne poraniť, že jeho zranenia by boli nezlučiteľné so životom a ja by som zomrela.

A rovnako sa môžem rozhodnúť a pokúsiť sa liezť po tých reťaziach, ktoré sú zavesené na strmej skale, ale tá výška na vrchol skaly je tak vzdialená, že z miesta, v ktorom sa nachádzam, ho ani nevidím. A tak by moje ruky nemuseli dokázať niesť ťarchu môjho fyzického tela, aby som sa vyšplhala až úplne hore na vrchol skaly a skončila by som rovnako, ako keby som z toho miesta, kde sa teraz nachádzam, skočila dole.

A tak zo strachu o svoj život zotrávam na tomto mieste a znášam všetky útrapy, ktoré ku mne prichádzajú, či už vo forme vetra, dažďa, páliaceho slnka, snehu, chladu či zimných fujavíc a nakoniec vždy hľadám útočisko pri skalnej stene, na ktorej je ten drevený príbytok zavesený. Avšak ani tá skalná stena mi nedokáže to útočisko poskytnúť, pretože buď chráni môj chrbát, alebo prednú časť tela, podľa toho, ako sa k nej otočím a pritlačím. A tak vždy príde k zraneniu niektorej časti môjho tela. Nech urobím čokoľvek, nedokážem sa ochrániť celá. Stále som zraňovaná novými a novými zraneniami, ktoré vo mne vytvárajú nové a nové a bolesti. Až sa postupne vo mne vytvorí beznádej a ja aj tak stratím vôľu žiť.

A vôbec som nevidela, že ten strach o môj vlastný život nakoniec nado mnou zvíťazil a ten život mi aj tak vzal. A ja som sa ani nepokúsila práve v strachu o svoj život, ani jediný raz, aby som sa z tejto situácie vymanila, aby som sa pokúsila vrátiť sebe samej skutočnú slobodu a prestala žiť v tejto falošnej ilúzii slobody.

A toto je energetický obraz otázky, ktorú si sa ma spýtala.

Ten strach, ktorý vytvorí tú falošnú ilúziu slobody, je váš strach o váš vlastný život. Je to BAZÁLNÝ STRACH, s ktorým sa narodíte a preto veľmi ťažko tento nevedomý vzorec správania dokážete sami v sebe odhaliť a prenášate si ho zo života do života vo vzťahu ku každej jednej bytosti, ktorá vám vo vašich minulých životoch ublížila takým spôsobom, že vám zobrala váš vlastný život, alebo zobrala život niekomu, koho ste milovali.

Tento nevedomý vzorec správania sa vytvára automaticky vo vašich nevedomých rovinách, keď sa s tou ľudskou bytosťou, ktorá vám vo vašich minulých životoch ublížila takým spôsobom, že vám zobrala váš vlastný život alebo život niekoho, koho ste milovali, v tých nasledujúcich životoch znova stretnete.

A je to tak preto, že tu veľmi úzko spolupracuje energetická rovina strachu s energetickou rovinou pozície obeť, do ktorej ste sa v tom minulom živote preklopili v tom okamihu kedy vám táto ľudská bytosť zobrala váš život, alebo zorala život tomu človeku, ktorého ste milovali.